

GRYKA (2) *sb f*

sg N gryka (1). ◇ G gryki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w.

bot. Polygonum Fagopyrum L. (Rost: tatarka); roślina uprawna, z której nasion otrzymuje się mąkę i kaszę; cicer Mącz, Cn; fagopyron, frumentum Sarracenicum Cn (2) : Cicer, Tátárká/ Griká niektorzi zową. Mącz 52d; Pízenic/ grochow/ y gryki šílá námłóćili. KmitaSpit C6v.

Synonim: tatarka.

Cf GRYCZKA, GRYCZYCHA, [HRECZKA]

ZCh